

احساساتی که این کودکان تجربه می کنند

تجربه کودکان با توجه به سن و جنسیت آنها در برخورد با خشونت خانگی متفاوت است.

کودکان خردسال

- کابوس شبانه
- تاخیر در تکامل قدرت تکلم
- ترس و استرس
- باور این امر که او دلیل خشونت است
- بیش‌فعالی یا گوشه‌گیری بیش از اندازه
- نداشتن کنترل ادرار

سنین مدرسه

- نمره‌های پایین و یا نیاز به کلاس‌های ویژه
- مهارت‌های اجتماعی پایین
- اعتماد به نفس ضعیف
- پرخاشگری، زورگویی و زورگیری
- شب ادراری و یا مشکلات هاضمه‌ای
- کابوس‌های شبانه
- اگر بر این باور باشند که با فرد مقصر برخورد نمی‌شود، خشونت خانگی را امری طبیعی می‌پندارند.

نوجوانان

- نمرات پایین، موفق نبودن در مدرسه و یا ترک تحصیل
- اعتماد به نفس پایین
- دوستان کم و نداشتن تمایل به معاشرت با آنها
- دوری و فرار از خانه
- احساس مسئولیت نسبت به افراد تحت آزار
- نداشتن توانایی ابراز و بیان احساسات
- اعمال خشونت
- منطق ضعیف، بی مسئولیتی و آسیب‌رسانی
- مشکلات تغذیه‌ای، سوء مصرف دارو و مواد مخدر

خشونت خانگی

تجربه خشونت خانگی در بین افراد خانواده می‌تواند تأثیرات مخربی بر روی کودکان داشته باشد. آسیب دیدن از خشونت خانگی تنها با خشونت فیزیکی و درد تعبیر نمی‌شود. به طور کلی کودک در این شرایط با علائمی مانند احساس خطر، نداشتن امنیت، خشم، تنش و ناامیدی مواجه می‌شود. این کودکان مستعد مشکلات عاطفی و تکاملی هستند.

آسیب‌های عاطفی

- استرس
- افسردگی
- نداشتن اعتماد به نفس
- سوء مصرف مواد مخدر و الکل
- تمایل به خودکشی

آسیب‌های تکاملی

- رشد
- گفتاری و رفتاری
- خواندن و نوشتن
- دوست یابی
- شخصیتی

کودکان در معرض خشونت خانگی در بیشتر مواقع خود را مقصر اصلی اعمال خشونت می‌دانند و خود را برای عدم توانایی در جلوگیری از آن سرزنش می‌کنند. این کودکان نسبت به اقدام مناسب در این شرایط تصویر ذهنی درستی نداشته و همواره احساس سردرگمی دارند.

وبسایت خانه امن:

<http://www.khanehamn.org/>

فیسبوک خانه امن:

<https://www.facebook.com/khaneh.amn>

فرم درخواست مشاوره حقوقی رایگان:

<http://www.khanehamn.org/hotline-online-form>

خشونت خانگی و کودکان

آسیب پذیری از تجربه خشونت خانگی تنها آسیب‌های فیزیکی نیست.

در صورتی که نتوانیم به کودکان در خشونت خانگی کمک کنیم کودک خشونت خانگی را امری عادی پنداشته و در آینده به چرخه قربانیان یا اعمال-گران خشونت می‌پیوندد.

تهیه: بهاران

نکاتی که باید به آن توجه داشته باشیم:

خشونت خانگی واقعیتی آزار دهنده و غیر قابل انکار در جوامع امروز است. متأسفانه این پدیده محدود به طبقه یا قشر خاصی نمی شود. در تمام کشورهای دنیا با توجه به تحولات اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، روزانه شاهد موارد زیادی اعمال خشونت خانگی و کودک آزاری هستیم.

خشونت خانگی در ایران تا چند سال پیش به مفهوم پدیده و آسیب اجتماعی مورد توجه قرار نمی گرفت نبود، هر چند برخی موارد حاد خشونت خانگی در مطبوعات انعکاس می یافت، اما به صورت معمول خشونت به مثابه رفتار نابهنجار فردی در نظر گرفته می شد و اگر در مورد آن بحث و گفت و گویی می شد، برای روشن کردن علل فردی رفتار خشن بود، از چند سال قبل به این طرف، سرانجام این پدیده مورد توجه سازمانها و محافل علمی قرار گرفت و اقدامات بسیاری در این زمینه صورت گرفت. از جمله این اقدامات می توان به برگزاری سمینارها، سخنرانیها و حتی تشکیل گردهماییهایی مختلف با هدف بررسی و مقابله با خشونت خانگی اشاره کرد.

- کودکان در مواجهه با خشونت خانگی خود را رازدار خانواده می دانند. آنها ممکن است ظاهری عادی داشته ولی از درون از هم پاشیده باشند.

- آنها همواره در انتظار خشونتی دیگر هستند. نگرانی بیش از حد و احساس نا امنی همواره گریبانگیر آنهاست.

- کودکانی که با خشونت خانگی بزرگ می شوند به این باور می رسند که خشونت راه کنترل دیگران است. آمار نشان می دهد، 80 درصد افرادی که در روابط توأم با سوء استفاده بوده اند در خانه هایی با خشونت خانگی پرورش یافته اند.

- 60 درصد کودکانی که در خانه هایی پر تنش زندگی می کنند توسط افراد خانواده یا خارج مورد سوء استفاده قرار می گیرند.

- هر چند این امکان وجود دارد کودک شخصا مورد خشونت قرار نگیرد، در اکثر مواقع وجود خشونت باعث نادیده گرفته شدن کودک و نیازهای او می شود. آمار نشان داده است مادرانی که تحت خشونت خانگی قرار دارند نسبت به فرزندان خود رفتاری پر خاشگرایانه دارند.

- کودکانی که در خانه های پر تنش هستند، به دلیل سن کم و نداشتن آگاهی لازم از آسیب های غیر مستقیم ناشی از قرار گرفتن در این خانه ها نیازمند حمایت و کمک افراد مورد اطمینان از خانواده یا خارج از خانواده هستند.

- در این زمینه جلسه های مشاوره انفرادی، جلسه های گروه درمانی، بازی، نقاشی و سایر فعالیت هایی که به کودک در ابراز احساسات خود کمک می کند پیشنهاد می شود.

✓ گام اول در برخورد با خشونت خانگی اطمینان از ایمن بودن کودک و سایر افراد خانواده از نظر فیزیکی و سپس صحبت با او در رابطه با موقعیت های مختلف است کودک باید بتواند با شخصی که به او اعتماد دارد در این رابطه صحبت کند. در صورت نیاز این فرد می تواند خارج از دایره خانواده باشد.

✓ او باید بداند کدام یک از احساساتی که تجربه می کند درست و یا غلط هستند.

✓ او باید بداند که مقصر نبوده و جلوگیری از خشونت در توان او نیست.

✓ کودک باید یاد بگیرد که احساس خشم خود را به صورت سالم تخلیه کند.

برخی از عبارتی که در برخورد با کودک در معرض خشونت خانگی توصیه می شود:

- ✓ تو مقصر نیستی
- ✓ می دانم این موقعیت برای تو ترسناک است
- ✓ من به حرف های تو گوش می دهم
- ✓ برای من مهم است بدانم چه احساسی داری
- ✓ من از تو مراقبت می کنم و می توانی به من اعتماد کنی
- ✓ متأسفم که با این مشکل مواجه هستی
- ✓ کاری برای جلوگیری یا تغییر از این وضعیت از دست تو بر نمی آید
- ✓ قرار گرفتن در این موقعیت حق تو نبوده است

باید با کودک در رابطه با راه های مراقبت از خود مانند پناه بردن به اتاق خویشتن و یا منزل همسایه در هنگام خشونت صحبت کرد

